

שיחורורה של יחידת

מילואים שלמה עובב

בגלל פיסת-נייר אבודה

"צה"ל לא השתנה מאז המחל... הכל נשאר אותו חרא... עושים צחוק מהעבר... זה..." כך צעקו עשרות החיילים הממוזרים מרים שהתגוררו מול ליסכת המפקד. "אותו אוסף של מטומטמים ממשיך לנהל את ענייני הצבא" התמרמרו החיילים הנר-גוים, אנשי יחידת סיור במילואים.

היתה להם סיבה טובה להתמרמר. שכן מזה שעות ארוכות התעכב שיחורורם משירות המילואים. בגלל סידרי מינהלה כושלים בבסיס שבו עשו את שירותם, בסיס הדרמה מרכזי בדרום הארץ.

על כל המהומה ניצח סמל-המחלקה של יחידת המילואים, עמי שקולניק. הוא התווכח בלטה עם קצין קבע בדרגת סגן אלוף, מפקד אותו בסיס, וניסה להסביר לו על מה סוערות הרוחות.

הרישיון נעלם. אנשי יחידת הסיור הגיעו לבסיס ההדרכה שבוע קודם-לכן, לתקופת-אימון קצרה. הם עברו את שלבי החיול השיגורתיים, חתמו על ציוד, קיבלו את גיפי הסיור שלהם ויצאו לשיטחי-האימונים. עם תום תקופת האימון הם חזרו לאותו בסיס על-מנת להתזר את הציוד ואת הגיפים. לקבל את טופס הזיכוי ולשוב לחיים האזרחיים.

אלא שכאן נכונה להם הפתעה. רס"ר הרכב סירב לזכות אותם על הגיפים, בטענה שאיבדו את רישיונות הרכב. "עד שלא תעמדו לדין בגין אובדן הרישיונות, לא אשחרר אתכם." בישר למילואימנים הנדהמים, שהביטו זה בזה ולא הבינו על מה מדבר הרס"ר המצומצם.

מאוחר יותר התברר שמלבד כרטיס העבודה, שקיבלו עם הגיפים, הם היו אמורים גם לקבל כרטיס ירוק הקרוי "רישיון רכב". בירור פנימי קצר שערכו בינם לבין עצמם גילה לאנשי המילואים כי מעולם לא קיבלו את הרישיון שהיה אמור להיות צמוד לכרטיסי העבודה. תיריה מזה, גם שאר יחידות המילואים שהתאמנו באותו בסיס לא קיבלו את הכרטיס.

מי יתן את הדין. רישיון הרכב מונפק על-ידי המחשב במרכז של צה"ל, ויחידה אינה יכולה לקבל רישיון חדש מבלי שתציג מסמכים המאשרים כי הישן אבד ומישהו נתן על כך את הדין. ללא שנתפס על-ידי המישרה הצבאית ללא רישיון הרכב — מותרם, הנלקח מהיחידה עד לברור העניין. "מישהו ביחידת הרכב עשה פאשלה ואיבד את רישיונות הרכב, וכעת מנסים לתקן את הטעות על גבינו" טען סמל יחידת המילואים עמי שקולניק לפני מסיפא המפקדה של הבסיס, רס"ן י. אלא שהרס"ן הצעיר חייך אל שקולניק, משך בכתפו באי-אכפתיות והסתלק.

שקולניק (41), מרשבינק מבית-הלוי שבעמק-חפר, רתח מזה. הוא משרת במילואים כבר 20 שנה בצנחנים וזיכור נתויו מהשירות הצבאי מגיעים עד לתקופה שבה היה אריק שרון מסיפא צעיר, רסול (אלוף רפאל איתן) ומוטה (גור) מפקדי מחלקת.

"אם אנחנו נצטרך לעמוד לדין, אדאג שהנשוא יגיע לבית-דין צבאי ולא ייגמר כאן בבסיס." הטיח שקולניק בפני סא"ל נ. מפקד מיתקן האימונים. הוא ניסה להסביר לקצין, שלא ייתכן שעשרות אנשי מילואים יאבדו אותו הפרט עצמו וכולם יטענו שלא קיבלוהו מעולם. אלא שהקצין הבכיר פרש זרועותיו לצדדים בחוסר-אונים. הבהיר: "אם הוחתמתם על רישיון הרכב, במירמה או שלא במירמה, תצטרכו לעמוד לדין."

השיחורור נידחה. וכך, אחרי 20 שנות שירות נקיות מיספט צבאי, חבש עמי שקולניק את הכומתה השחורה והתיר

(המשך בעמוד 44)

* כרטיס שעליו נרשמות כל הנסיעות הנעשות ברכב צה"ל.

מפקד המחוז דרש להביא לעיר מישהו מבחון, כדי למוע

את מסירת הפיקוד לאדם שאינו מאנשי - והסגן אירגן

לעצמו.. לובי" של עסקנים מקומיים שיחמכו במינוי

עיר החל אוסף חומר על קציני-מישרה בכירים. בעיקר על אורח-חיייהם מחוץ ל-שעות העבודה. חוקרים פרטיים עוקבים אחר קצינים למן הרגע שבו הם מסיימים את עבודתם ועד לשעות המאוחרות של הלילה.

חוקרים פרטיים

אחרי הקצינים

מרות שתבורי קיבל את הכשתו הנמרצת של רון על השתתפותו במסיבה המפורסמת של ערב ראש-השנה,

תות שבהם התארחו קציני-מישרה בכירים בכפרים דרוזיים וקיבלו מתנות מאת הר

למרות כל אלה החליט תבורי להיענות לבקשת מפקד-המחוז, רון. הוא מיהר להיר דיע על מינויו של איש ירושלים, תתי-ניצב אברהם תורג'מן, כמפקד מרחב חיפה. ללין הוא תירץ זאת בכוונתו להחליף את כל הפיקוד החיפאי באנשים מבחון. במטרה לחסל את ניצני ההסתאבות ב-מישרת חיפה בעודם באיבם.

כאשר שמע רון על שיחתם של לינ ושחל עם תבורי, רתה מועם. הוא ידע שלא יוכל לעשות דבר לשני חברי-הכנסת,

מישרת חיפה. במערכה זו מעורבים חברי-כנסת, עסקנים פוליטיים ואישי ציבור.

לא שייך

ל"קליקה"

מזכיר מועצת פועלי חיפה משה ורט-מן, הבטיח למפקד המרחב הפרוש, חיים פרנקל, עבודה במועצת הפועלים. פרנקל עדיין לא נתן לו תשובה, אך נראה כי אם לא תוצע לו מישרה טובה יותר, הוא ייענה להצעה. המועמד הטיבעי ביותר לרשת את מקומו

גם שלושה אלה היו במסיבה:



ראשי המערך בחיפה: יוסף אלמוגי, אורי אגמי וורטמן

הגיע אליו עתה חומר המעיד על ההיפך מלכך בעיקבות זאת הטיל תבורי על קצין מהמטה הארצי לבדוק את הפרשה עד תומה. למרות השינויים הצפויים במצבת כוחי-האדם של הפיקוד הבכיר במישרת מרחב חיפה, אין ספק כי מרחב זה אינו מתפקד בימים אלה כלל. הקצינים של מישרת חיפה ושל מטה המחוז היושב בנצרת והר אחראי על עיר הגמל, עסוקים בדבר אחד ויחיד: יצירת קבוצות לחץ והשפעה, אשר תקבענה מי יהיו המפקדים החדשים של המישרת, מי יעוף ומי יישאר, איזה חומר יגיע לידי המפק"ל ואיזה חומר יוסי-תר מידעיתו.

אך החליט להתנקם עד הסוף בשולחם, ניצב-מישרה צבי שדה. הוא דרש למנות לתורג'מן סגן אחר במקומו של שדה — את ידידו ומי עימו נהג לבלות באירור-עים חברתיים רבים, מפקד תחנת זבולון, סגן-ניצב גולדנברג. אם לא יחול שינוי של הרגע האחרון, ימונה גולדנברג ב-1 בינואר כסגנו של תורג'מן. שדה, שהשלים עם הגלולה המרה של אי-קבלת תפקיד מפקד המרחב, נדהם לחלוטין כאשר נודע לו כי המגמה היא לשלול ממנו גם את תפקידו הנוכחי, כסגן המפקד. הוא איים להתפטר מהמישרת, אך בינתיים החלו קורים בחיפה דברים מוררים ביותר. מישרת-חקירות פרטי ב-

של פרנקל הוא סגנו, ניצב-מישרה צבי שדה, שאינו מקובל ביותר על מפקד המחוז, רון. שדה אינו נוטה לצורת הבילוי החביבה על מפקדי מישרת חיפה, ומעולם לא השתייך על 'קליקה' של רון. רון דרש מתבורי להביא לחיפה מישהו מבחון, כדי למנוע את מסירת הפיקוד לשדה. באותה עת אירגן לו שדה 'לובי' של עסקנים חיפאיים שיתמכו במינויו. שני חברי-כנסת, אמנון לינ מהליכוד ומשה שחל מהמערך, נפגשו עם תבורי כדי לשכנע אותו שטובת חיפה דורשת שמדן יקבל את המינוי. במהלך הפגישה רמז לו לתבורי על המסיבה שנערכה בראש-השנה, כן סיפר לו על מיקרים הגובלים בשחיי

צפת: ליל הסכינים הארוכות

לו או שהיה שותף בהם כשליח, יבולע לו ולמישפחתו. הודעה כללה גם סוכריה: אם יבטל את בקשתו לראיון אצל המפקח הכללי של המישרת, רב-ניצב חיים תבורי, ויחזור בו מעדותו, יקבל הטבות ניכרות במיסגרת תפקידו. רס"ר מאיר בן-שימיעון עזב את צפת כתוצאה מן הלחץ הכבד, ועבר לימים אחרים לדרום הארץ.

סמל-המישרה רחל לוי, שאף היא עדת-מפתח, בפרשת דירת הפגישות של הקצינים הבכירים בנהריה, הועלתה בדרגה בשבוע האחרון. רחל לוי — סמלת ראשונה היום — אשר סירבה לשכב עם ניצב-מישרה דויד פרנקו ואשר סיפרה על מעשיו לחברה, סמל-המישרה ג'יהד תורק, עדיין לא העידה לפני ועדת-חקירה.

שוטרים רבים שהיו מוכנים לחעיד ולהצביע על קצינים בכירים שקיבלו טובות-הנאה בנוכחותם, שותקים היום. הם חוששים לגורלם. אותם שוטרים, ששבויעים קודם-לכן ביקשו שמירה על עילוס-שםם או אבטחת מישפחתם תמורת מסירת שמותייהם של הקצינים הבכירים שקיבלו שוחד ונאפו, אינם מוכנים היום לומר אף מילה לחוקרי הוד-מישרת.

אם לא תתמנה עכשיו, ומייד, ועדת-חקירה ובה אנשים מחוץ למטה הארצי ביכלל ומחוץ להשפעתם של קציני המחוז הצפוני, לא יהיה איש מוכן עוד להעיד התיקים הפליליים הנוגעים לפרשה ייסגרו. אולם, הגרוע מכל הוא מה שיהיה צפוי לאלה שהתלוננו על מפקדיהם או היפנו מיכתבים למפק"ל ולכלייה-התיקשורת.

המשך ישר לסיירת הכתבות שהופיעה בגיליונות "העולם הזה" של השבועיים האחרונים — על שחיי-תות, קבלת טובות-הנאה וניאופים של קצינים בכירים במישרת מחוז הצפון — החליטו אותם קצינים לתמוך במיתקפה על פקודיהם שהעזו להתלונן.

ביום השני ה-6 בנובמבר כונסו כל שוטרי ראש-פינה וצפת בתחנת-המישרה של צפת, לשמיעת תידודן מפי מפקד המחוז הצפוני, ניצב מרדכי רון, ומפקד מרחב הגליל ניצב-מישרה דויד פרנקו. השניים, יחד עם מפקד מישרת צפת, פקד שלמה רויך, כינונו את התדריך לאפיק אחד ויחיד: אזהרה נחרצת לכל מי שיתלונן או יספר בכל צורה שהיא — מיכתב על-שם, שיחת טלפון או פגישה בארבע עיניים — משהו שבמשהו לאנשים מן החוץ. כל מי שייחשד בהדלפה מסוג זה יישלח עוד באותו היום לבדיקה בגלאי-השקר (פוליוגרף), ואם יתברר כי סיפר משהו על הממונים עליו, יועמד למשפט.

במיסגרת אותה השיחה טרח מפקד המחוז, ניצב רון, להסביר לשוטרים כי אין בפרסומים שנעשו על קציני המישרת הבכירים אמת כלשהי, וכי הוא עצמו, מפקד המחוז, נתן להם גיבוי לכל מעשיהם.

במיסגרת מסע ההפחדה לשינוי עדויות הגיעה אל רס"ר מאיר בן-שימיעון, שהוא עד-מפתח בכל פרשות השוחד והניאופים של קציני המחוז, הודעה חד-משמעית באמצעות אדם שלישי, כי אם יעיד על מיקרה כלשהו מאלה שנודעו

ביום השני ה-6 בנובמבר כונסו כל שוטרי ראש-פינה וצפת בתחנת-המישרה של צפת, לשמיעת תידודן מפי מפקד המחוז הצפוני, ניצב מרדכי רון, ומפקד מרחב הגליל ניצב-מישרה דויד פרנקו. השניים, יחד עם מפקד מישרת צפת, פקד שלמה רויך, כינונו את התדריך לאפיק אחד ויחיד: אזהרה נחרצת לכל מי שיתלונן או יספר בכל צורה שהיא — מיכתב על-שם, שיחת טלפון או פגישה בארבע עיניים — משהו שבמשהו לאנשים מן החוץ. כל מי שייחשד בהדלפה מסוג זה יישלח עוד באותו היום לבדיקה בגלאי-השקר (פוליוגרף), ואם יתברר כי סיפר משהו על הממונים עליו, יועמד למשפט. במיסגרת אותה השיחה טרח מפקד המחוז, ניצב רון, להסביר לשוטרים כי אין בפרסומים שנעשו על קציני המישרת הבכירים אמת כלשהי, וכי הוא עצמו, מפקד המחוז, נתן להם גיבוי לכל מעשיהם. במיסגרת מסע ההפחדה לשינוי עדויות הגיעה אל רס"ר מאיר בן-שימיעון, שהוא עד-מפתח בכל פרשות השוחד והניאופים של קציני המחוז, הודעה חד-משמעית באמצעות אדם שלישי, כי אם יעיד על מיקרה כלשהו מאלה שנודעו